

Aç Kalbini Fısıltılara

— safdeha · 10 Aralık 2015

Bedene yansıyan âleminizden,
Şükür tecellisi kaleminizden,
Peygamber yoluna kaseminizden,
Bende nasibimi almak isterim...

Her insan bedeni içinde kâinat,
Ruhunda demlenmiş-sırlanmış hayat!
Her gün aynı dertler, yaşar bin bayat:

Bulamazsam abu hayat pınarı,
Pürüzsüz büyüyen safı çınarı,
Güven çadırına düşen sabırı,
Yaşamımda acı, yok olur umut

Karalıklar kaplar yağdırmaz bulut...
Kahkahalar sahte, hal sofasında
Ön yargı serilir bal sofrasında
Oldukça ölürüm mal kafasında
Boşa geçirdiğim anı eylerim...

Aslında ağlarım yar, içten içe
Elim kolum bağlı yanarım hiçe,
Çiğnene, çiğnene döndüm kerpice...
Hacer kalbi gibi deli divane
Yaşamaya olur umut, bahane
Zemzem bulur gibi suyu düşlerim!
Acıya sabreden kavuşur muta,
Sonra güneş doğar acil umuda,
Kalbime teselli olsun dilerim...

Bedeni aleni göstermek kadar,
Cömertçe kalbini aç, etsin firar...
Nihai kıyamet kefeni sarmış,
Bekler ki sabırla, toprak sonsuz yar...
Ömrüm hızla geçer, ararım ilham

Yarenin dilinden güzel söz, kelim!
Cemaat toplanır selâdır selam
Kabre konduğum yer huzur bellerim...

Saffet Kuramaz